

Sygn. akt IV Ka 412/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Gosławski (spr.)

Sędziowie SA Stanisław Tomasiak

del. SR Anna Hanus - Klara

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim *Sławomira Kierskiego*

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2013 roku

sprawy **W. R.**

oskarżonego z art.278§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 09 maja 2013 roku sygn. akt II K 600/12

na podstawie art.437§1 i 2 kpk, art.438 pkt 2 i 3 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje w opisie zarzucanego oskarżonemu czynu, iż wartość skradzionego telefonu wynosi 809 (osiemset dziewięć) złotych;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

IV Ka 412/13

UZASADNIENIE

W. R. został oskarżony o to, że:

w dniu 14 września 2012 roku około godziny 12.40 w O., woj. (...)dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że wykorzystał nieuwagę pokrzywdzonego i z ławy znajdującej się w mieszkaniu przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy m-ki (...) : (...)wartości 300 zł, czym działał na szkodę A. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 9 maja 2013 roku w sprawie II K 600/12;

1. oskarżonego W. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na 10 złotych;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 2;
3. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. M. kwoty 809 złotych w terminie 4 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,
4. wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 200 złotych i zasądził koszty postępowania w kwocie 90 złotych.

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego zaskarżył Prokurator.

Na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę przepisów postępowania która miała wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez jego niezastosowanie i niezamieszczenie w sentencji w wyroku - wbrew wymogom w/w przepisu - dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie w opisie czynu, że wartość telefonu komórkowego pokrzywdzonego wynosiła 809,00 złotych, a w pozostałym zakresie wniósł o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja podlegała uwzględnieniu.

Akceptując "propozycję" prokuratora co do opisu czynu zawartą w akcie oskarżenia, sąd orzekający używając zwrotu „uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycje...” - przeistacza tym samym czyn zarzucany w czyn przypisany.

W praktyce oznacza to nic innego, jak to, że organ jurysdykcyjny w pełni akceptuje ogół znamion zawartych w opisie czynu zawartym w akcie oskarżenia w tym wysokość szkody. Tylko treść wyroku, a nie jego uzasadnienie bądź np. materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, określa jaki czyn został oskarżonemu ostatecznie przypisany, a więc za winnego popełnienia jakiego czynu został uznany. Podkreślić przy tym trzeba iż uznanie oskarżonego w wyroku za winnego opisanego tam czynu oznacza, że wszystko to, ale też i tylko to, co zostało ujęte w opisie czynu zostało oskarżonemu przez sąd przypisane.

Tymczasem, z poczynionych przez sąd meriti ustaleń faktycznych, wynika, że wartość telefonu komórkowego będącego przedmiotem zaboru nie wynosiła 300 złotych, jak to ujął w zarzucie oskarżyciel publiczny (bazując na wstępnych danych, podanych przez pokrzywdzonego), a 809 złotych – jak to prawidłowo ustalił Sąd I instancji na podstawie dowodów przeprowadzonych w postępowaniu sądowym (zobacz zeznania A. M. k 40, zaświadczenie k 45). Taki stan rzeczy naturalnie wymagał korekty w odpowiedniej części sentencji wyroku, a jej zaniechanie stanowiło uchybienie i musiało podlegać skorygowaniu w postępowaniu odwoławczym.

Na marginesie należy zaznaczyć, iż wartość zagarniętego mienia ma wiodące znaczenie dla bieżącej oceny trafności przyjętej kwalifikacji prawnej czynu (tzw. czynu przepołowione) a w szczególności przy rozstrzygnięciu roszczeń odszkodowawczych. W odniesieniu do tego ostatniego aspektu trzeba podnieść, iż sąd merytoryczny wykazał (prawidłową skorygowaną w oparciu o uzupełnione postępowanie dowodowe) wartość telefonu – w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku oraz orzekając obowiązek naprawienia szkody (punkt 4 wyroku).

Dlatego sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął w opisie czynu, iż wartość skradzionego telefonu wynosiła 809 zł.

Z tych względów sąd okręgowy orzekł, jak w sentencji. Z uwagi na to, że postępowanie odwoławcze wywołał błąd sądu merytorycznego, zasady słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.